

SKORUPKA LEON (1901-1940)

Urodził się 15 czerwca 1901 roku w Bojanicach w powiecie leszczyńskim, w rodzinie Franciszka i Józefy ze Zborowskich. Walczył jako ochotnik w powstaniu wielkopolskim od początku stycznia 1919 roku. Bił się zapewne na odcinku „Osieczna” Grupy „Leszno”. Był też żołnierzem Wojsk Wielkopolskich. Z wojska wyszedł w stopniu starszego strzelca. W latach 1925-1928 mieszkał w Pawłowicach w powiecie leszczyńskim, prowadził tutaj gościniec. Później zamieszkał w Belęcinie, by w końcu, do września 1939 roku osiąść w Kosowie, gdzie kupił gospodarstwo. Był starszym posterunkowym w 4. kompanii rezerwy Policji Państwowej.

Pod koniec sierpnia 1939 roku został zmobilizowany. Wycofywał się z policją gostyńską w kierunku Łucka, następnie Tarnopola. W nieznanych okolicznościach dostał się do niewoli sowieckiej i był przetrzymywany w obozie w Ostaszkowie. Wywieziony został z obozu 10 kwietnia 1940 roku przedostatnim transportem, zgodnie z listą NKWD nr 058/2 poz. 17. Konwój dojechał do Kalina (obecnie Twer) o godz. 20.00. Jeńcy zostali zastrzeleni w piwnicy budynku UNKWD jeszcze tego samego dnia wieczorem lub w nocy. Ich ciała wrzucono do zbiorowego dołu w pobliskiej wsi Miednoje.

Był żonaty z Agnieszką, córką Franciszka Józefiaka, miał czterech synów i trzy córki.

Lista ostaszkowska, Szczytno 1993, s. 156; *Rozstrzelani w Twerze*, Warszawa 1997, s. 262; *Naznaczeni piętnem Ostaszkowa*, Warszawa 2000, s. 481; *Miednoje: księga cmentarna*, Warszawa 2006, s. 815; *Powstańcy wielkopolscy: biografie uczestników powstania wielkopolskiego 1918/1919*. T. 2, Poznań 2006, s. 183; W. Śmigielski, *Mieszkańcy Gostynia i okolic w mogiłach katyńskich*, Gostyń 2015, s. 89.